

GARSAS AMERIKOS

No 47

ELIZABETH, N. J. 8 D. (DECEMBER) GRUODIS 1898 M.

ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER AT THE POST-OFFICE AT ELIZABETH, N. J.

Zinios isz pasviecio.

S t o g h o l m. Geležinkelio maszinistas daneszė szvedu pasiuntiniui Peterburge, kad Uralo kalnuose rado bonką, kurioje buvo dvi popierėlės. Ant vienos buvo parašyta: „Andree'o orlaivis perėjo Uralo kalnus. Andree“, o ant kitos maskolizskai: „Atiduot idėtą laiszką konsuliui ar policijai.“ Anas Andree leidosi į kelionę orlaiviu 11 Liepos 1897 m. Visaip raszė apie jį savame laike. Daugelis jau net buvo numarinę prof. Andree. Paskutiniam laike apie jį jau buvo visi ir užmirsę, bet dabar p. Andree suteikė vėl medegos laikraszcziams.

M a s k o l i j a. Vargas tam nabagnui carui. Ant kožno žingsnio jį gauda. Dar pabaigoje Lapkriczio vėla užspėdė ant jo slastas. Sztai grįžtant jam isz Kopenhagos, tiltas tarp Bochmenhofu ir Lagern, per kurį turėjo važiuoti caras buvo sugadytas. Stulpai laikanti tiltą buvo įpjauti, kad užėjus traukiniui jie lužtu. Viėnok jį iszgelbėjo geležinkelio sargas. Detektyvai jieszko pėdsakio anarchistu.

— Maskolija keta padaugiti kariumėnę Chinuose. Ant pavasario į Port Artur prišys dar 50,000 kareiviu. Tali-Wen-Wan renčia vietą dēl 15,000 kareiviu. Tokiu budu rodosi, kad visa Mandžurija pereina į maskoliu rankas. Anglija bjauriai žiuri ant tokio maskoliu pasisekimo.

A f r i k a. Paupij Bahr-el-Ghazal kabina savo vėliavas prancuzai ir anglai nepasidalydami užimtu vietu. Nors dar tarp savęs nesimusza, bet urzgia viens ant kito, nei du szunes grauždami vieną kaulą. Tie nesupratimai padarys daug ermyderio kaip Anglijai taip ir Prancuzijai, kada reiks dalytis užimtas kolonijas. Abesinijos ciecorius Menelikas su 100,000 kareiviu traukia prie Barn Mieda, isz kur trauks link upės Bahr-el-Ghazal, parodyti anglams ir prancuzams rubežius savo vieszpattytės. Gal iszkabitas jau vėliavas europiečiai turės nuimti ir ausis suglandę tracktus atgalios.

B e r l y n a s. Vokietijos rėdas užsispyrė iszguiti isz savo vieszpattytės visus sveltimszalius. Pirmiausia paliepė iszikraustyti daniecziams isz Szlezvigo, dabar jau veja ir hollandieczius, gyvenancius Vokietijoj prie Hollandijos rubežiaus.

R y m a s. Pabaigoj Lapkriczio czia liko atidaryta anti anarchistiszka konferencija, kurioje ima dalyvumą reprezentantai visu vieszpattytėsiu.

Zinios isz Amerikos.

M a a c o n, Ga. 6 Virginijos pulkas, susidedantis vien tik isz muringų tapo suaresztavotas. Insigėrę murinai norėjo atmonyti baltiemjiem už tat, kad pora metų priesz tai baltieji sulyncziavo vieną muriną. Pirmiausia suszauđė tą medį ant kurio buvo pakartas anas murinas, o po to užpuolė ant baltųjų. Visą pulką suaresztavojo, vienog keliolikai nusisekė pabėgti.

C h i c a g o, Ill. Gubernatorius Tanner liko apskystas per grand jury už neiszsiumtiną kariumenės į Virden, kada jo praszė szefas Davenport. Sudžia Shirley pastatė gubernatorių po bėla 500 dol. Sako, buk gubernatoriui visai bereikalingai skundė.

N e w Y o r k. Vėtra, kuri szėlo New York'o ir Jersey's apygardose daugybes blėdies pridirbo mieste. Daugelį New Yorko namu, kurie stovi prie uosto visiszskai sugriovė. Taippat buvo ir visuose aplinkiniuose miestuose. Tą pat naktį New York'e sudegė didelis namas. Blėdies ugnis padarė į milijoną doreliu.

O r l e a n s, Mass. Laike baisaus szturmo susimuszė nepertoli nuo czia laivas „Portland“ ir nuskendo palaidodamas mariu vilnyse visus savo pasažierius. Iki 3 d. Gruodžio pagavo 24 kunus prigėrusiu. Kurioje vietoje yra nuskendęs laivas „Portland“ ikiszol dar tikrai nežinoma.

P h i l a d e l p h i a, Pa. Tulas sudo urėdinikas norėjo sukonfiskavot angliszką garlaivį „Briardene“ pagal sudo nusprendimą; tuom tarpu garlaivis iszsiyrė į marias nusiveždamas ir aną urėdniką.

— Tulas liauferis norėjo padegti garsaus visose Suvienytose Valstijose pirklio Wana-maker'io sztorus, bet nabagnui nenusisekė. Pagavę atidavė į rankas policijos, kuri jį nuvedė į dželą.

J e r s e y C i t y, N. J. Dyvinas atsitikimas buvo pas mumis pereitą nedėlią. 2 metu vaikas Siminskio, lenko, iszpuolė per langą nuo antro gyvenimo. Namiszkskiai nusingando, mislydami, kad vaikelio ras tik kaulelius; bet koks ju buvo džiaugsmas, kada vaiką rado sveiką. Mat po langu buvo pusnynas į kurį vaikas minksztai nupuolė.

P e r r y, O k l a h o m a. Czia buvo baisi ugnis. Dege lankos atneszdamos neiszpusakytą blėdį tenykszcziams farmeriams iszdegė plotas 30 mylių ploczio ir 75 mylių ilgio. In 100 suvirszum gyvenamu namu sudegė. Vieno tik farmerio liepsnose dingo 500 galvijų ir sudegė szienas ant 1000 akrų žemės.

Dalis darbu.

M t. C a r m e l, Pa. Netoli nuo Mt. Carmių Excelsior'e sustraikavo mainų darbinikai, reikalaudami pakėlimo mokesties nors po 10c. ant karo ir numazinimo prekės parako, dinamito ir kitų reikalingų mainose įrankių. Straikas neilgai tęsėsi. Kumpanija paleido pigiau anuos įrankius, o darbinikai, neturėdami tvirtos organizacijos, sugrįžo atgalios į darbą.

Abelnai darbai Mt. Carmelių ir Shamokin'o apielinkėse eina gerai. Dirba jau visas dienas ir pilną laiką.

W a s h i n g t o n, D. C. Vienas isz turtingiausių, jei neturtingiausias sindikatas, Suvienytose Valstijose „China Development Co.“ buvo surengtas senatoriaus Brice dēl vedimo geležinkelio Chinuose, tarp Hankow ir Hong Kong, kurio szakos eis link upės Yang Tse. Geležinkelis iszsyk bus nuvestas 1000 mylių ilgio. Szakoms dar neužženklėti keliai, bet visa sistema geležinkelio apims į 2000 mylių. Po to kas kart kumpanija ves vis daugiau geležinkelių pietų linkon, į labiausiai apgyventas vietas. Kasztai ano geležinkelio nėra dar apskaityti, bet vyriausia linija kasztuosiant apie 40 ar 50 milijonų dolerių. Medega dēl vedimo ano geležinkelio bus gabenta isz Suvienytų Valstiju. Rėlės ir visoki geležiniai daigtai bus dirbti Pennsylvanijos geležinėse dirbtuvėse.

P i t t s b u r g h, Pa. Abelnai darbai eina neblogiausiai. Geležies dirbtuvės dirba gerai, tik ką mokestys visur labai numazitos. Taippat ir stiklų dirbtuvėse, numusza darbinikams didelius procenczius.

J o h n s t o w n, Pa. Czia vieno brėkerio darbinikai pereitą nedėlią buvo sustraikavę, vienog neturint tvirtos darbinikiszkos organizacijos, sugrįžo vėlą į darbą.

M a l b o r o, Mass. Czia nuo poros nedėlių straikuoja sziaucziai. Kumpanija nenori pristoti ant jų reikalavimų ir straikas kas kart dorosi triukszingesnis. Straikieriai laikosi drucziai ir tikisi latmėti.

C a t t s k i l l, N. Y. Pas mumis darbai neblogiausiai eina. Plytnyczia dirba gerai, bet labai menkai moka. Darbinikų labai mažai be darbo.

A l b a n y, N. Y. Czionykszczios geležies dirbtuvės gerai dirba. Ypacz vokiszka padkavų dirbtuvė, tiktai ką lietuviams ten sunku gaut darbą.

W o r c e s t e r, Mass. Czionykszcziose medinėse dirbtuvėse darbai gerai eina; dirba pilną laiką.

Isz viso svieto.

Dreyfussiada. Viedniaus parlamentas. Corbett ir Sharkey. Amerikos nupuolimas. Sudžia Woodward ir Armija Iszganymo.

Imuosi už plunksnos ir nereikalauju įieszkoti medegos, nes pati slenka po ranka. Apie ką raszyti? Žinoma apie tą, apie ką visi raszo. Jau, skaitytojai, įspėjote, kad karžygiu pirmo mano feljetono bus Dreyfuss.

„Pakutnikas ant Velniszkos salos“ iszaugo beveik į Napoleoną. Apie jį lieja mures juodylo, už jį peszasi rimti tautos perstatytojai parlamente, dėl jo pasiduoda į dimisią netikantai pavieni ministeriai, bet ir visas kabinetas, dėl jo keliasi sumiszimai Paryžiuje ir skerdynės žydų Algieri, apie jį raszo apysakas ir iszleidžia knygas, apie jį vaikszečioja legendos ir — bukime kantriais — susilauksime dar kokio Seidlitz'o, kuris per dailias baladas paliks nemirtiną garbę sau ir ekskapitonui Dreyfusui — mokslainėse. Kas akyviausia, nėra tikros žinios, kur „Velnio salos pakutnikas“ gyvena....

— Na, tuoju ir nėra! — szypsodamasis pertraukia man skaitytojas. — žinoma, kad ant Velnio salos.

Palaukk, skaitytojau: ne taip greitai. Ar girdėjai paskalą, kad Dreyfuss jau seniai paliosuotas žydiszko sindikato, o jo vietoje pakutavoja ant tos salos, kuri taip negražiai vadinasi, visiszkai kitas žmogus, o tikrasis Dreyfuss linksmą gyvenimą veda ant plantacijų Brazilijoje? Ar girdėjai, kad žmonės matė forte Mont Valerien „geležinę lervą“ ir gatavi prisiekti, kad po lerva slepiasi pats Alfredas Dreyfus? Ir ar girdėjai, kad tas pats Dreyfusas, kurs gyvena ir ant Velnio salos ir Brazilijoje ir Prancuzijoje, po teisybei visai negyvena, kad užmusztas ir palaidotas? Ir žinok dabar žmogau, kur randasi garsus ekskapitonas prancuziszkos artilerijos! Nesistebėsiu, jeigu už szimto metų koks istorikas, priraszes pilną didelį tomą visokių žinių, paskalų ir paslapcezių apie Dreyfussą, ant gao apreiksz visam svietui, kad jokio Dreyfuso nė Prancuzijoje nė ant Velnio salos nė niekur niekados nebuvo! Argi ne toks likimas sutiko „geležinę lervą“? Kiek tai žmonių neprivargo, tyridėdami, kas tai do vienas slėpėsi po lervą, kiek nepriraszė knygų! O vienog galų gale turėjo prisipažinti, kad jokios geležinės lervos nė slaptingo žmogaus, ją nesziojusio, niekados nebuvo ir kad tas viskas yra humbugu — iszmislu Voltaire'o.

Tegul, Dreyfuss neyra iszmislu žmonių, bet užtai kiek „humbug'o“ pridarė! Palaukkime, o pamatysime dar, kad tas žinomas judoszius liks iszteisintas. Taip tai einasi Prancuzijoje, kurią dabar valdo buržuazija, o ja — žydai.

Skaitytojau, jeigu esi neromios dvasios, jeigu nori pasibarti ir pasipeszti, bet nenori, kad koks „tvarkos dabotojas“ vestų tavę į lakupą — stengkis, kad tavę iszrinktų už pasiuntinį į parlamentą. Gali pasirinkti kokį nori, bet asz patariu, kad rupintumeisi įsigauti į Viedniaus reichsrathą. Tenai „tautos perstatytojai“ ir „tėvynės tėvai“ nesigaili

liežuvio: iszgirsi isz jų lupų net tokius žodžius, kaip parazitas, nenaudėlis, durnius, kiaulė ir kitokius neparlamentariszkus iszsi-tarimus. Negana to. Galėsi, kaip pavzd. Schoenever, sznekėti net priesz savo tėvynę ir nieko tau nebus už tai. Jeigu turi paszaukimą prie pesztynių, tai gali badytis su szoblėmis, kaip Wolff su Gniewoszu arba daužytis su kumszcziomis, kaip Corbett su Sharkey.

A propos Corbett'o. Tas „džentelmoniszkas“ gladijatorius, kurs pirm kelių metų pataikė „nufaituoti“ net Jacksoną, muszdamasis su juo per penkias adynas (61 rounds — negirdėtas record!), atimti nuo Sullivan'o visasvietinę championystę, per vieną minutą nugriauti Mitchell'į ir pamesti champion'o diržą (kažin kur Penssylvanijoje), kurs buvo vertas 75 tukst. dolerių, tas pats, sakan, didis Corbett'as dabar eina szunų szukuoti. Netiktai jį sumuszė Fitzsimmons, bet net toks mažas, neparangus marinikas, Sharkey! Sic transit gloria mundi! — reikia atsidusti.

O vienog apie tą Corbett'ą sznekėjo kadaisiai visa Amerika, ba! net Anglija ir Australija, ant rankų jį nesziojo! Turėdavo vargszas po 25—40 tukstanczių dol. ant metų inėjimų, o kur jie dabar yra?

Sic transit... — atkartuju.

Jeigu jam pradėjau giedoti verksmingą gaidą, negaliu užtylėti apie Amerikos busentį, o jau prasidėjusį nupuolimą.

— Nupuolimą? — nusistebės nevienas skaitytojas. — Kokį nupuolimą? Juk Uncle Sam įgijo Hawaiszkas salas, Porto Rico, Kubą, o ir Philipinus, taigi pasididino, prasiplatino!...

Taip Suvienytos Valstijos teritorijaliszkai prasiplatino, bet tas prasiplatinimas kasztuos joms daug. Kolonijos kartais yra sunkenybe, kaip antai Italijai, o kiek Amerika turės klapatų su Kuba ir Philipiniais — kas apskaitys? Vieszpatystė turės padidinti armiją, stiprinti laivyną, o kas užmokės? — Prasti žmonės. Kas pelnys? — Keletas trustų, taigi sauželė kapitalistų; darbinikas isz naujų kolonijų neturės nieko, tiktai didesnes taksas apmokėjimui....

Taigi romios ligszio! Suvienytos Valstijos per godumą nepasotinamų didžturezių ir pakurstymą „geltonos“ žurnalistikos taps militariszka galybe ir per tai įleido į savo oganizma sėklas supuvimo. Liudna!

Kas neatsimena sudžios Woodward'o, to paties, ką sudyjo pagarsėjusį szerifą Martiną ir jį iszteisino? Visi! Sztai tas pats sudžia neseniai apreiszskė, juog Armija Iszganymo (Salvation Army) neturi tiesos visiszkai garbinti Dievą, uždraudė ant ulyczių melstis ir sakyti pamokslus. Isz to iszena, kad pagal Wilkes Barre'ių Salamoną, szaudyti ant vieszkelio nieku neprasikaltusius straikierius yra pagirtina, bet vieszai atiduti Dievui garbę — ne!

Taip tai Amerikiecziai supranta liuosybę.

Arumas.

Akyvi dalykai.

Pereitą vasarą asz ir mano brolis Džekis perleidome didesnę dalį laiko Fairmount Parke, Philadelphijoje. Viena dieną sutikome tenai žmogų, apie kurį ncriu papasakoti.

Pakelyje nuo Woodside randasi parke dailus ežerėlis, o žemiau eina slėnis, kurio gale yra szaltinis gardaus szalto vandens. Ejome su broliu į tą vietą atsigerti ir pasiekę virszunę kalnelio isz kitos pusės pamatėme tą žmogų. Buvo tai senis su ilgais žilais plaukais, apsirengęs placziu juodu žiponu, su sziaudine skrybėle ant galvos. Atsisėdęs ant suolo po medžiu, jis skaitė gazetą, netėmydamas ant mūsų, nors užsilaiķėme triukszingai, szvilpinėjome ir rėkavome.

Kad ējome pro szalį jo, asz pamaciau trindę ant Džekio peties ir stengdamasis ją numesti, surikau:

— Žiurėk ant peties, Džeki!

Senis nukreipė akis nuo gazietos ir pažiūrėjo ant mūsų.

— Kas pasidarė, vaikai? — paklausė.

— Didelė trindė! — atsakiau.

— Ar tau rodosi, kad ta trindė yra didelė? — tarė jis, primerkdamas akis.

Trindė buvo netoli trijų colių ilgio ir beveik taip stora kaip aluvėlis. Žiurėjome visi ant jos, kol nepalindo po lapu.

— Gan didelė, man rodosi — atsakė Džekis.

— Ne, vaikai, — tarė senis — Gippslande, Victorijoje, randasi sliškai szeszių pėdų ilgio. Gyvena jie urvuose pakrantėmis upelių ir yra didžiausiais ant svieto.

Ant Džekio veido atsimuszė didžiausias nusistebėjimas ir be abejo tas pats buvo ir su manimi. Toje paczioje valandoje bitė prazurzėjo pro mano veidą. Sumusziau ją ranka.

— Nemuszk jos, — tarė senis. — Ji neįgils tavęs. Ar tu žinai, kaip daug medaus sunesza ji per vasarą?

— Ne, — atsakiau.

— Nedaugiau, kaip szauksztuką, — kalbėjo jis toliau. — Bet žiurėk, kaip sunkiai ji dirba, skraidydama nuo ziedo ant ziedo, ir kokį pamokinimą darbsztumo ji mums duoda.

— Kiek avilys gali turėti medaus? paklausiau.

— Vidutinis avilys turės nuo sze-

šesdesimt iki asztuonesdesimt svarų, — atsakė jis.

Nors sėdėjome paunksnyje, vienog saulės spinduliai tarp medžio lapų tankiai užgriebdavo mus. Buvo karszta ir mes su broliu szluostėme be perstojo prakaitą nuo veido.

— Szilta diena, — atsiliepė senis.

— Karszcziausia, kokią tik atsime- nu — atsakė Dzekis.

— Jus turbūt nebuvote, vaikai, Si- dabro Valstijoje, kaip tai nekartą vadi- na Arizoną?

— Ne, — atsakėme.

— O asz buvau tenai Liepos mėne- syje, ir isztiesų tenai tai karszcziausia vieta visose Suvienytose Valstijose. Bagdade, — žinote, vienas miestas ten taip vadinasi — kartais termometras ro- do 140 laipsnių paunksnyje. (40 Reaum. — baises karsztis. P r i e r. v e r t.)

— Fui! — surikau. — Tai perdaug!

— Ir dabar yra karszta gana, — ta- rė Dzekis.

— Norėčiau, kad būtų mažas szal- tis, — atsiliepiu.

— Szaltis yra keistas ponas; jis ne- apsieina su visais daiktais vienodai, — tarė senis. — Jis verczia kiausinius plyszti, bulves juodauti, o obuolius su- šitraukti.

Pajutau antrą troszkimą ir ėjau pas szaltinį, bet netycziomis įžengiau į pur- vyną ir pajutau, kad mano szkarpetkos suszlapo.

— Džeki, — tariau sugrįžęs, — praszy- siu tēczio, kad nupirktų porą tų guminių czeverykų, ką matėme pereitą nedėlią.

— Dėlko negalite padaryti patys sau czeverykų, kad neperleistu vandenį? — paklausė senis.

— Kaipgi galime tai padaryti? — atsiliepiu.

— Jeigu neturite czeverykuos sky- lių, galite sutirpyti vaszko ir avies tau- kų ir paskui patepti czeverykus per bal- takius.

— Ir tas sulaikys mano kojas nuo drėgnumo, — paklausė Dzekis, — jei- gu asz įbrisiu iki letenų ir dar augsz- cziau?

— Žinoma, kad ne, — buvo atsa- kymas, — tas tik apsaugoja kojas nuo sumirkimo lietingose dienose.

— Tai vienog geras dalykas at- minti — pasakiau.

— O kaip ilgai atsiminsi? — pa- klausė jis.

Turėjau prisipažinti, kad nežinau.

— Ką tik girdi arba skaitai naudin- go arba pamokinanczio, — tarė senis, — įsiklijuok į atminimo knygą (scrap book) — visados atsiminsi. Daugiau neng trisdesimt metų laikau tokią kny- gą ir dabar turiu dvidesimt szeszis to- mus, vieną kožnai litarai. Viskas yra sudavadyta nuo A iki Z, ir asz nepersi- skircziau su savo knygomis kad ir už szimtus dolerių. Ką tik perskaitau ga- zietoje arba laikrasztyje, kas vertas yra atminimo, tuojau iszkerpu ir klijuoju į knygą. Skaitydamas ją įgijau nemaž žinių apie visokius dalykus. Tos žinios užczėdyjo man nevieną dorelį, paaisz- kindamos man nevieną daiktą, atėjus reikalui. Jeigu turi enciklopediją, tai gerai, bet į trumpą laiką atminimo kny- ga bus tau brangi.

— Tamista, matyt, žinai daug apie viską, — tarė Dzekis, — pasakyk mums ką nors apie karę su Ispanija.

— Apie tą dalyką sakyti daug ką neturiu. Nors isztiesų džiaugsmingas esu, kad mano tėvynė laimėjo ant žė- mės ir ant marių, nemyliu vienog karės ir mislyju, kad ji yra palikimu barba- riszkų laikų. O ką jūs, vaikai, sakote, kad žinau daug apie viską, prisipažinsiu, kad žinau mažai. Visos žmonių žinios yra nieku priesz faktus, kuriuos szita pasaulė turi paslėpus savyje, isz kurių tik keletą ateinanczios kartos atidengs.

Prie tų žodžių senis atsiduso ir pa- sigriebė už kaklo.

— Per ilgai szneku su jumis, vai- kai. Asz neteip stiprus, koks buvau — tarė jis po valandos, juokdamasis. — Žmogus vartoja keturesdesimt keturis musculus, sznekėdamas, o senatvėje, žinote, jie nusilpsta....

— Meldžiame nesikankinti dėl mu- sų — paprasziau asz, o Dzekis manę parėmė.

— Dabar asz vėl sveikas — tarė jis, — tokius užpuolimus ligos turiu retai. Klausėte apie karę. Jūsų klausymas ir faktas, kad saulė szendie szvieczia skais- cziai, primena man, kad krasztas, su kuriuo turime nesusipratimus, yra la- bjausiai saulės numylėta szalimi ant svieto.

— Ką? — riktelejome, — tamista kalbi apie Ispaniją?

— Taip, — atsakė, — statistika nurodo, kad Ispanija vidutiniskai turi 3,000 giedrų adynų, per metus, Italija 2,300, Vokietija, 1,700, o Anglija 1,400.

— O kaip su Suvienytomis Valsti- jomis? — paklausiau.

— Dabar jus sugavote manę, vai- kai, — atsakė, — to nežinau, bet su- rasiu.

Iszėmęs knygutę isz keszeniaus jis kazinką užsiraszė joje.

— Neužmirszkite kito dalyko, vai- kai, — tarė jis dėdamas atgal knygutę į kiszenį, — jeigu kas paklaus jūsų apie ką, o jūs nemokėsite atsakyti, tuojau užsiraszykite klausymą, kad galetumete atrasti atsakymą ant jo.

Toje valandoje davėsi girdėti dide- lis szlamėjimas krumuose ir pasirodė puikus juodas newfoundlandiskzas szu- va, kurs pribėgo prie senio ir kraipyda- mas uodegą užszoko ant jo kelių, bet nesulojo.

— Tas szuva labai retai loja — ta- rė senis, glostydamas jį — bet, jis pri- mena man, kad trys tik tesiranda veislės szunų, ką neloja. Australijos szuva, Aigipto piemenų szuva ir liutinis Tibeto szuva.

Tuo tarpu pamatėme voverį ir asz su Džeki nubėgome jos žiurėti, bet kad sugrįžome, nė senio nė szunies nera- dome.

Philadelphia Times.

Pajieszkojimas.

Pajieszkau savo brolio Jono szmitalczio, pael- nanczio isz Suvalkų gub. Marijampolės pav., devinti metai Amerike. Girdėjau, kad dirbo anglekasyklose. Jis yra szvogetis Jono Kubiliaus. Asz atvykau isz Anglijos ir turiu svarbų reikalą. Taigi jis pats ar kitas duokit žiną ant szio adreso:

Mr. Aug. Szmitaitis,
768 Bank str.
Waterbury, Conn.

\$100 Nagrados \$100

Užmokėsiu kiek vienam, kuris tapo iszgy- dytas isz ligų įgytų per jaunystės iszdykimą (ononizma) N A M I N E M I S G Y D Y K L Ő M I S. Teip iszsigydyti ne galima bet jeigu kenti ant nervų turi apsilypnitas lytiszkas dalis kuno per onnonizmą ar paliuciją, kenti galvos skau- dėjimą, pilvo užkietėjimo, miegot negalėjimą, ir kitas tam panaszes silnybes, raszyk szian- dien pas mane, o asz atsiąsiu tau apraszymą kaip asz iszsigydziau trumpu laiku isz tokių pat ligų kelių metų kentėjimo. Apraszymą prisiusių užpeztytame koperte ir apie tavo gromatas nedazinos. Idėk už 2c. markę ir raszyk pas:

Fred Wilkson
Kenosha, Wis. Box D 386

Isztraukia dantį be jokio skaudėjimo.

Taiposgi įdeda naujus ar- ba užlieja skyles labai pigai

Phil'a Dental Rooms,
100 N. Centre Street,
Pottsville, Pa.

„Garsas Amerikos Lietuviai“

The only Lithuanian newspaper in New York & New Jersey states, issued by Rev's B. Žindzius, J. Kaulakis, A. Kaupas, M. Szedvydis.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

Elizabeth, N. J.

Rev. B. Zindzius, Manager

RATES OF ADVERTISING

One inch once	—	—	0,50c.
One inch one month	—	—	\$ 1,00
One inch per year	—	—	\$ 10,00

„GARSAS AM. LIETUVIŲ“

Iszduodamas kun. B. Žindžiaus, kun. J. Kaulakio, kun. A. Kaupo, kun. M. Szedvydžio.

Kasztuoja ant metu tik \$ 1,20.

Plnigus ir visokius ranaraszczius reikia siųsti ant szio adreso:

REV. B. ZINDZIUS.

ELIZABETH, N. J.

Atsakymai nuo Redakcijos.

Vienybei. Mes visados galime patvirtinti tą, ką raszome, tikrai, ant nelaimės, esame tokiais barbarais, kad augsztai civilizuotos „Vienybės“ neužlaikome, ir dėlto turime dabar atsakyti „isz galvos“. Apie tai, kad bažnyczios yra nereikalingos, buvo raszyta „Vienybeje“ pereitą pavasarį. Neabejojame, kad „V—ės“ redakcija atras tą numerį ir įžengtiniam straipsnyje perskaitys sentenciją maž daug tokio senso: „Shenandorio bažnyczia kasztavo tiek ir tiek, Plymouth'o tiek ir tiek — taigi žiurėkite, kiek pinigų žmonės sudeda ant nereikalingų dalykų; dėlkogi ant tautiszkių reikalų niekas nenori aukauti?“ Mes „Garse“ savame laike apie tą nelemtą iszsitarimą raszėme ir gavome atsakymą, kuriame „V—ės“ redakcijos nuomonė apie bažnyczias buvo atkratota antrusyk.

Apie tai, kad Dievas yra iszmislu tamsių žmonių buvo raszyta straipsnyje „Intekmė socialiszkių sanlygų etc“, sulyg. atskirą broszurą p. 18, 19 ir 20. Tiesa, „V—ės“ redakcija tų žodžių pati neraszė, bet priėmė į savo laikrasztį ir dėlto yra atsakyme.

Mes tuszczijų gincų nenorime ir dėlto praszome „V—ės“ redakcijos, kad ant tolesnio laiko mūsų žodžių neperkrapinėtų ir nedėtų mums į burną tokių iszsitarimų, apie kuriuos nemislyjome. Bukime sąžiniszkais!

Artinantis Kalėdoms jieszkojome atsakanczios apysakėlės ir netikėtai užtikome dailią pasakėlę angliszkoje kalboje. Jos raszytojas, F. Norris, užvardino ją „Miracle Joyeux“ (Džiaugsmingas stebuklas), mes gi davėmė jai atsakantesnį antgalvį: „Vienatinis nusišipsojimas“. Atkreipiame ant jos atydą skaitytojų.

Du seneliai gyvenantieji tarp Nazareto ir Capharnaumo, suseina ant kaimyniszkos pasznekos. Vienas jų pažinojo szv. Petrą, kad buvo dar žvėju, o antras — Kristų. Sznekasi jie apie grometą Petro, kuri sujudino visą apielinę, ir prie tos progos vienas jų pasakoja apie savo susitikimą su „dailydės sunum“. Kristus yra perstatytas czia kaipo mylėtojas vaikelių, „kurių aniualai danguje visados mato veidą Dievo“. Kad nuraminti iszjuoktą mergaitę, jis daro stebuklą ir szypsosi, regėdamas jos džiaugsmą.

Susitikimas ir stebuklas padarė ant Merviaus, vieno isz senelių, neiszdildinamą įspudį, ir regimai jis yra vienu isz pasekėjų „dailydės sunaus“, bet antras — geras, doras senelis — laiko Jezų tikrai už svajotoją, kurs pridarė tiek nereikalingo truksmo žydų žemėje.

Isz visos apysakėlės puczia tokia ramybė, toks patriarchalishzkumas, kokį negalime regėti net Goethe's idillijose.

Skaitytojai, neapleiskite jos.

Lietuviai Amerikoje.

Cleveland, Ohio. Užsidėjo czia nauja draugystė, kurios siekiu busias platinimas blaivystės ir mokslo tarp lietuvių. Vardas anos naujos draugystės yra: „Lietuvių Blaivystės ir Mokslo Dr.“ Iszsyk prisiraszė 8 sąnariai.

Plymouth, Pa. Lapkriczio 27 d. prasidėjo 40 valandų atlaidai. Nors svetimų kunigų buvo gana daug, vienog darbo turėjo visi į valias, nes žmonių per visas tris dienas buvo pilna bažnytėlė. Daugybės dievobaimingų žmonių laike atlaidų atliko iszpažintį.

Elizabeth, N. J. Musztynių szią nedėlią ir pas mumis negirdėt. Kazin ar pesztukai neturėjo progos pasipeszti, ar gal jau ir jiems nusibodo besipeszant. O greicziausia gal but tas, kad nepasitaikė jiems susieiti.

— Anuosyk mūsų apielinę atlinkė baisi pusnis. Užpustė kelius taip, kad negalėjo net strytkariai eiti. Dabar-gi nedėlios naktį (4 Gruodžio) szvaistėsi

czia baisi vėtra. Prasidėjo apie 10 valandą vakare. Namus vėjas supo nei luotą marių vilnys. Nuo virszutinių gyvenimų žmonės nubėgo žemyn, nes stumbos svyravo ir be perstojo braszkėjo. Nekurių stubų stogus nuneszė; daugelij vietų visi langai isztėszkėjo. Tvoras nunesziojo ir daugybės medžių iszvertė ir iszlauzė. Gera tik, kad greitai anoji viesula aptyko. Vienog bledies žmonės ir taip labai daug pridirbo.

Shenandoah, Pa. Gavome žinią, kad kun. Matulaitis liko perkeltas isz Minersvillės į Shenandorio antrą lenkiszką parapiją.

Korespondencijos.

So. Boston, Mass 27-XI-'98.

Brangus „Garso“ Redaktoriau!

Meldžiu Tamistos patalpiti szią žinutę. 21 d. Lapkryczio „bomai“ apvogė pas mumis vieną lietuvių Baltrų Kairį, kurs per vasarą dirbęs ant farmos, o ant žiemos atvažiavęs į Bostoną, apsigyveno po No. 243 4-th str. Ant farmos jis užsiczėdijo pusėtinai pinigų. Vieną vakarą jis nuėjo į teatrą, o pirkdamas tikieta padavė penkinę. Smulkių mat tuom tarpu jis neturėjo. Iszėjęs isz teatro jisai norėjo dar szį tą nusipirkti ir eiti namo. Tuom tarpu prieina prie jo gana gerai apsitaisęs vyras ir klausia, ar jis nežinąs offiso, kuriame galima but gauti žmogų. Tad Kairys užklausė, kam jis nori žmogaus. Anas papasakojo, kad jo tėvas turi didelį sztorą ir jam reikia žmogaus dėl apsiatriusimo, kaip ve: numazgoti langus, atneszti anglių, iszsiszluoti. Kairys pasisake, kad jis esąs be darbo ir ant rytojaus ateisiąs dirbti, bet ano sztornyko sunus kalbino jį tuoj eiti, nes jam dar sziaudien žmogus reikalingas. Ir nuėjo jiedu ant Conton str., kur, teisybė, Kairiu parodė sztorą ir nusivedė į sklepą persimainyti dražbužius. Vos pradėjo Kairis vilktis overkotį, kaip pujuto kad jį kas bagriebė isz užpakalio, overkotį užmetė ant galvos ir iszkraustė kiesznius iszbėgo ir duris užrakino. Tada Kairys iszmuszęs sklepo langelį iszlindo laukan ir ėmė rėkti. Subėgo policija ir iszklausius jo suaresztavojo sztornyką. Vienog paliudijus dukteriai atymo restauratoriaus, kuri girdėjo derantis aną bomą su Kairiu, sztornyką po dviejų dienų paleido.

Su guodone

T. M. Kubilsky's.

So Boston, Mass Lapkr. 28-'98.

Garbingas Redaktoriau! meldžiū patalpinti šią žinutę apie mūsų lietuvius. Pereitą savaitę buvo pas mumis 40 valandų atlaidai, kurie tęsėsi nuo 22 iki 24 Lapkriczio. Iš svetimų kunigų teikėsi pributi tik vienas guod. kun. Saurusaitis iš Waterbury, Conn. Atlaidai prasidėjo utarnyke 9 valandą ryte. Kadangi mes savo locnos bažnyčios neturime, tai dievmaldystė buvo laikoma, kaip paprastai vokiečių pobažnytinė salė. Utarnyke sumą atgiedojo kun. Saurusaitis su asista ir procesija. Asistavojo vokiečių kunigas ir mūsų vietinis prabaszčius kunigas Gricius. Žmonių visai mažai buvo, tik kelios moterys atėjo, taip, jog nebuvo kam nei pamokslą sakyti. Vakare po miszparų pasakė pamokslą kun. Saurusaitis, kuriuom mus visus didei sugraudino. Po to klausė išpažinties. Taippat buvo ir seredos dieną. Ant cztvergo buvo užpirtos miszios draugystės D. L. K. Vytauto, kuri atėjo atiduoti garbę Suvėrtėjui 9 valandą ryte. Sumą laikė svetimtauczių kunigas taippat su iszkilme. Diena buvo nedirbama, tai žmonių buvo pilna. Daugybės svieto atliko išpažintį tik gaila, kad per mažai buvo lietuviszkų kunigų ant atlaidų, o pertai nevysi žmonės galėjo atlikti išpažintį. Didei dėkingais esam kun. Saurusaitėjui už darbavimąsi apie mūsų dvasiziskus reikalus. Per atlaidus pasirodė visuomenei naujai iszmokęs lietuviszkas bažnytinis choras, susidedantis iš kelių vyrų ir merginų; gaila tik kad ne su lietuviszkomis giesmelėmis.

Jaunikaitis J. J.

Elizabeth, N. J. Dec. 4 d. '89.

NAUJA DRAUGYSTĖ.

23 Lapkriczio ant baliaus szv. Jurgio draugystės atsilankė Dr. 3 korpuso Kareivių lenkų iš Bayone City, N. J. Tarp lenkų buvo nekurie ir lietuviai; žinoma, kad jie niekur be mūsų neapsieina. Lietuvys p. J. Franckevyczia užsznekino manę ir skundėsi, kad pas juos yra 100 lietuvių, bet nėra jokios vienybės ir labai sunku yra sutverti bent kokią lietuviszką draugystę. Jisai taipos-gi praszė kad nors keli vyrai, kurie supranta draugyszių reikalus, pributume pas juos ir pagelbētumėme sutverti jiems draugystę. Asz ant to meiliai pristojau ir prizadėjau duot žinią, kada pribusiu. Daviau žinią, kad susi-

rinktų 29 Lapkriczio ir paskui ant tos dienos nuvykau tenai, bet ant susirinkimo nieko nebuvo. Tada p. Franckevyczius praszė manęs pributi kitą syk. Atidėjome ant 2 d. Gruodzio. Ant tos dienos jis paėmė salę ir kiek galėdamas kvietė visus ant susirinkimo. Ant tos dienos asz pasivadinau važiuot savo draugą Saliklį, kurs taip-gi ant to pristojų. Nuvykę ant salės radome jau apie 20 lietuvių. Mitingą atidarė p. J. Franckevyczia ir paaiszkinęs dėl kokio merio jis sukviatė žmones, pradėjo kalbėti apie naudingumą ir reikalingumą draugyszių, po to apie politiziskus reikalus nurodydamas, kaip demokratai ir republikonai mus skriaudžia ir niekina, o pavieniui jug mes jokių budu jiems nepasipriesizsime, neapginsime savęs. Toliaus jis nurodė, kaip dar jų miestelij lietuviai yra sulenkėję, kad ant gatvės dar gėdinasi lietuviszškai ir kalbėti, o pertai atsitikus kokiai bėdai nėra kam užstoti, nes neturi vienybės ne savo draugystės, o lenkai jug nesiskubys mums į pagelbą. Be vienybės, sako jis, skriaudžia mus visi kas tik nori, o jei mes pasipriesizsim, tai dar ir iszauzdys mus, kaip antai atsitiko Hazletone. Pagaliaus dar iszreiszke, jog sutvėrus draugystę neatbutinai reikės rupintis ir apie lietuviszką kliubą. Po jo kalbėjo p. S. Makauckas iš Elizabeth'o. Pirmiausiai jis pagyrė susirinkusius, kad dar jų szirdyse neušzvalo motinos kraujas, ir kad pradeda darbuotis dėl tautystės, nurodydamas, kad priguledami prie lenkų, jie tik lenkams atneszat naudą, ir niekina savo tautą. Ragino riztis į draugystę ir skaityt naudingus laikraszczius per ką žmogus įgauna apszvietimą; o jug apszvietas žmogus niekad taip blogai nepasielgia, kaip tam sunas. Po to kalbėjo p. A. Saliklis iš Elizabeth'o ragindamas visus riztis į vienybę, nes be vienybės nieko gero nuveikti nebus galima. Kaip tai galima matyti dabar ant visų darbinikų. Mokestys jų taip yra sumazjitos, kad be dirbdamas nieko negali atidėti ant juodos dienos, o atsitikus ligai, nežinia, kur dingti. Prigulint-gi į draugystę jam sergant draugystė prižiuri jį ir maitina kaip jį taip ir visą jo szeimyną. Toliaus jis kalbėjo apie tamsumą lietuviszkų moterų, kurios draudžia vyrus eiti ant kokių susirinkimų, prakalbų, arba užsimokėti 50 c. ant menesio į draugystę, vienog nieko nesako kada vyras prageria kokią 5 dol., bet kad parnesza

ir jei gerti; tada ji užganėdija ir linksmas. Jis taip-gi priminė kaip mes važiuodami iš savo tėvynės Lietuvos, prizadejom savo tėveliams neužmirsztį jų, o czia atvykę visus savo prizadus sulauzome ir nenorime apie juos nei pamislyti. Po to atsistojų p. V. Paportis ir pradejo visus lietuvius niekį ir keikt juos tokiais žodžiais, kad neužsimoka jų ne atkartoti. Visur mat randasi žirnių ir peleliszių. Po to p. Franckevyczia pakviete užsirasztį į draugystę ir užsimoket įstojimo. Prisirasze 17 sąnarių. Vardas draugystei duotas szv. Petro ir Povylo.

In vyriausybę iszrinkti.

V. Paportis prezidentu,

J. Franckevyczia vice-prezidehtu,

J. Roduszis iszdinjku.

J. Jankauckas prot. sekretorium

A. Kiveris fin. sekr.

A. Sokas marszalka.

Po rinkimų draugyste padekavojo svecziams už pagelbejimą sutverti draugystę ir mitingas užsibaige.

Svetis.

Veidmainyste veidmainiui in akis duria!

„Vienybės“ 47 num. užtėmijau straipsniuką iš Minersvillės po antgalviu „Brangus laisniai“, rasztą kokio ten buk „Neszinoriaus“, pilną melagystės ir veidmainystės. (Matyt, Neszinoriaus jau ne pirmas szitas veidmainingas straipsnis, bet kada tik raszo, tai ne ant faktų remiasi, bet paduoda melagystes). Taip ir dabar; pradėjo rasztį apie politikos reikalus, o tų neužbaigęs, griebėsi kun. Matulaiczio ir parapijos. Matyt raszėjui bažnyzia ir kunigas — tai kaulas gerklėj.

Kas link uždėjimo muito ant karezemų, tai kunigas įneszė, kad jau jų perdaug ir kad negalėdami visi užsilaikyt viens kitą dusina. Tas teisybė ir yra geru daigtu dėl visų, nors ant nelaimės negalėjom to įvikdyti. Bet meldžiam, Neszinorkian, paaiszkyk, ir kokio szaltinio pasėmei žodžius: „pinigus visus pragere, ir baigia kriot parapija?“ Sztai pirma melagystė.

Antra, kaslink pesztuku, kurie terszia abelnai visų lietuvių vardą; o Neszinorkius, juos jau daug kartų apraudojų, tai kunigas taipgi nē puse lupu n'iszsitarė. Bet kad terszia vardą, tai tiesa. Tik gaila kad raszėjas, da jiems pagelbsti terszti vardą visų lietuvių, užtardamas savo menkos vertės straipsniuose ir jiems simpatizuoja....

Treczia, kas vertė parapijonus muszt laisvamanius? Gal tamsta laisvamanius kurstai priesz katalikus, kad musztų juos nes mums tas visai nežinoma. O kada muszėsi, tai muszėsi ne katalikai su valnamaniais, bet pesztukai tarp savęs. Pesztukai visi brudas, ir juos mums norint panaikyti, Tamista graudžiai

apraudojei! Turbut mažai parapijonų ten buvo, kad taip verkei žiūrėdams ant jų blogų darbų?

Bet asz tą negaliu sakyt, kad visi valna maniai tokiais gėrisi. Ne, ir jie keli labai jų darbais bjaurisi. Tik keli kvailiukai Tamstai pritarė. Ir du karczewnikai net žadėjo juos išzliuosiuot ir norėjo pasamdyt advokatą, dėl iszjieszkjimo tiesų blogiems darbams. Tai gi ir szendien pas tulą vertelgą, vietoj teplo-riaus, pesztukai krauju sienas nutepliojo, nes jam taip turbut gražu! O ką, gal ir Tamsta Neszinkorius tą pagirs?

Ketvirta, apie plianus gal Tamsta sapnavai? O apie praėjusę velykinę visai nieko nežinau. Tai geriau butum padaręs, kad butum ir tilėjęs. „Nes pats sakai, kad neaiszkysi, tik jaigu pareikalautų.“ Tai-gi, ką gali aiszkyt apie tokį dalyką, kurio visai nežinau nieko?

Penkta, kas link užmanymo per prakilnius vyrus, ant Oliubo susirinkimų, uždėt biblijoteką, tai tas pirma kelių metų jau buvo įkunyta. Bet pesztukas, nepridėjo jokį centą dėl jo užlaikymo, ir ne'tėjo nė ant susirinkimo. Tas pats bus ir dabar, ir netikiu kad galėtum Tamsta iszrast budą kaip juos pripraszyt nors susirinkti? Bet manęs tas neapeina. Tegul buna knygynas, tegul Neszinkorius juos iszmokina dorai apseiti, ir but tautos sunais, o ne iszmetoms. Bet kam Tamsta ispraudei melagystės žodžius, paties nukaltus, ne kunigo lupom kalbėtus „Kad knygą beskaitydami, iszvirs į bedievius“. Jei-gu kunigas nē puse lupų nepasiprieszino kas link uždėjimo knygyno; tai kamgi savo nukaltus žodžius panaudoji ant kito? O kad Tamsta nebijai bedievių, tai niekas nē nebaido. Tik meldžemas nemeluok, ir savę nerodik bedieviu, nes mes ir taip pažystam isz Tamstos veidmainystės kas ēsi; sakai, „neinu į bažnyčią, bet moku ir karczemu apsilenkt“. (ia Tamstos tiek yra tiesos, kiek galėtum į jį vandenio užlaikyt. Tu sakaisi, kad prisemsiu ir bus pilnas, o asz sakau, kad ne, prisemsi ir iszbėgs. Taip yra ir su lankymu karczemu, Ir meldžemas nerasyk daugiau straipsnių neturėdamas faktų, o pasiremdamas vien ant veidmainystės, nes veidmainyste iszdurs tau akis....

J....s.

Padekavone.

Apturėjęs „Lietuviską Albumą“ nuo guod. kun. A. Miluko siuncziu Jam szirdingą padėkavonę per „Garsą“, nes tai yra labai akyva ir svarbi kniga, kurioje yra paveikslai mūsų garsių rasztinikų, dainių ir sziaip jau lietuviszki tipai. Kasztuoja ta svarbi kniga tiktai 50 c. Vertėtų visoms Amerikos lietuviszkoms szejmynom įgyti ir užlaikyti ant atminties tą dailų „Albumą“.

Velydamas „Lietuviszko Albumo“ iszleistojui kogeriausios kloties pasilieku

Su guodone

S. Makauckas.

Vienatinis nuszypsojimas.

Paraszė angliszka *Frank Norris.*

Per placzią pievą, ant kurios ganėsi iszvien kaimenės kelių aplinkinių sodžių, ējo Mervius pas savo kaimyną, senį Jeromą. Senis mat gavo grometą, kuri buvo perraszyta isz kitos grometos, o ta vėl buvo kopija kitos ir taip toliau, ir taip toliau — niekas negalėtų pasakyt kaip toli. Mervius norėjo persiraszyti tą gromatą ir parsineszti į savo sodžių, kur be abejo kiti nuo jo persiraszys, o nuo jų persiraszys dar kiti, kol visa apygarda neiszmoks isz galvos, kas gromatoje yra raszyta. Paskui jie tuos brangius dokumentus paliks vaikams, o tie jų turinį įsidės gerai į atmintį ir gyvu žodziu atkartos.

Tokiu tai budu tie žmonės platino tarp savę rasztus.

Bet tame užkampyje ta garsi grometa turėjo didesnę svarbą, dėlto kad buvo raszyta žmogaus, kurį daugelis sodiečių, darbinikų ir laukinikų pažinojo.

— Asz jį pažinojau — tarė senis Jeromas, kad Mervius įėjo į vidų ir abudu susėdo pas ąžuolinį stalą iszklotoje plytomis verdamojoje. Mervius, septynių deszimtų suvisz metų senelis, numetė didelius medinius klumpius ir padėjo kojas ant sziltų plytų ties pakura, nes zolė ant ganyklos buvo szalta.

— Taip, asz jį pažinojau — atkar-tojo Jeromas. — Jis paskui priėmė vardą Petro. Buvo jis žvejys ir žuvaudavo aname dideliame ežere — ten už vinyčių. Ant nedėlios po du syk ateidavo pas manę parduoti žuvų. Buvo geras žvejys. Paskui dailydės sunus sujudio visą krasztą ir jis iszėjo svetur su juo ir daugiau žuvų jau neatneszdavo. Pane-dėliais ir seredoms ateidavo, vis su szviežiomis žuvimis. Dabar tokių negalima jau gauti.

— Duok man jo gromatą — pertraukė Mervius — persiraszysiu, — tai yra — mano pati perraszys, nes asz — asz per senas ir neprimatau jau. Sakai, kad dailydės sunus sujudio visą krasztą. Isztiesų keista jo istorija.

Senis Jeromas atstatė smakrą.

— Buvo jis dailydės sunum ir daugiau nieko. Visi pažinojome jo szejmyną, tu ir asz. Jo tėvas pastatė svirną, į kurį dabar dedu kukuruzus, ir tvartą manų broliui, kitame sodžiujė. Sunus buvo svajotojas; kožnas galėjo pasaky-

ti, kad pabaigs nelaimingai. Tai viskas, ką galiu apie jį pasakyt.

— Mervius tiesiog neatsakė.

— Skaicziau tą grometą, — praby-lo jis — to žvejotojo grometą. Dabotojas mano avių paskolyjo man kopiją. Petras nevisados buvo su dailydės sunumi ir vieną daiktą apleido — daiktą, kurį asz macziau.

— Kurį tu matei? — suszuko Jeromas.

Mervius linktelėjo galvą.

— Asz macziau tą žmogų kartą.

— Dailydės sunų?

— Taip, kartą, ir macziau jį juokiantįsi. Ar patėmyjai, kad grometa niekur nesako, kad jis butu juokęsis.

— Žinau.

— O asz macziau jį juokiantįsi.

— Kaip?

Mervius apvyniojo savo liesas rannas į ploszczių ir padėjęs alkunes ant kelių, atsigrėžė prie ugnies. Tuo tarpu jauki varna įėjo rimtai per duris ir nutupė ant kelių savo gaspadoriaus, kurs pradėjo ją szerti trupiniais surio, mirkyto vyne.

— Jau tas atsitiko seniai, — kalbėjo Mervius, — asz tada buvau dar mažas vaikas. Atsimenu, kad su pusserere Joanna — ji tada turėjo tik septynis metus — angsti rytą, kad budavo szalta, begdavova į tvartą suszildyti kojas sziene. Musų tėvas nekartą sakydavo mums apie tą dailydės sunų. Ar tu girdėjai — paklausė jis, atsigrėždamas prie Jeromo, — ar girdėjai senesnius žmones pasakojant apie „Baltą Naktį“? Vidunaktijė staiga pasidarė szviesu, lyg saulė būtų užtekėjusi ne laike. Po teisybei, pasirodė saulė ar žvaigždė ar kas kitas. Visztos nuszoko nuo savo gusztų, jaučiai pradėjo baubti, gaidžiai giedoti, lyg ausztant orui. Szviesa buvo ilgai, bet po keturių valandų užgeso. Buvo tada pusiaužiemis. Nuo to laiko žmonės vadino tą naktį „Baltą Naktimi“. Buvo keista. Žinai, kad pasekėjai to žmogaus sako, buk jis gimė tą naktį. Mano tėvas pažinojo keletą piemenų, ką pasakojo keistus dalykus....

Musų sodžiaus vaikai — buvome penki: asz, mano mažutė pussererė Joanna, brolis Simonas, puodžiaus vaikas Septimus ir Juozapas, sunus alyvos spaudėjo — mes eidavome bovytis ant kudros gale sodžiaus.

Toliaus bus.

Mokslo Stebuklai.

Plaučių liga ir džiova išgydomos.

Prakilus New York'o chemikas ir mokslininkas siūlo mums skaitytojams už dyką.

Chemikas T. A. Slocum, iš New York'o apgarsino savo metodus išgydomo džiovos, gerklės, plaučių ir krūties ligų, taposgi kosulio, kataro vidurių ir abėlnai visokių nupuolinų sveikatos. Kiekvienam mums skaitytojui, kuris pasys pas jį, jis atsiųs UŽ DYKĄ BOKUTES savo naujai išrastų vaistų.

„Naujas Moksliškasis Gydymas“ gydydė jau tūkstančius savo laiku varčiusius ta vaistą ir jis laiko už savo pridedamą tūteikti kenciancizmo, naujai progą pasinaudoti iš jo tikrai džiovo vaisto.

Mokslas kasdien atranda naujus vaistus, ir šis didis chemikas, kantriai metus tyrinėdamas, darsiek rezultatus taip žmoniškai naudingus, kad užsiima ant vardo naujo genijaus. Jo tikslas, kad plaučių ligos ir džiova išgydomos ir kiekvienam klimato, patvirtintos liudyjimais „sirdingų“ kavonės laiszkų, kurių čielos kruopra jo laboratorijose Amerikoje ir Europoje, atsiųstos nuo išgydytų iš visų krastų.

Šis džiova, nepasiliaujanti, atnesza ir neisvengtiną mirtį.

Parasyk pas T. A. Slocum, M. C., Pine str., New York, pridudamas ir ekspreso adresą ir įsai dovanai vaistą tiesiog iš savo laboratorijos.

Chemiantieje tegul tuojaus pasinaudot iš šio prakilnaus pasiūlymo. Sakyk savo daktarui, kad tu apie tai m. s. laikraščiu.

DR. F. J. KALLMERTEN,

CHRONISZKU IR NERVISZKU LIGU.

Gydo visokias užsėnėjusias ligas Troszkinima, spazmas, paralyžių, dusulį, vandeninę puklingą, reumatizmą, skaudėjimą galvos, akių, ausų, ir nosies, ligas pilvo, gerklės, krutinės, kvėpavimo kelių, druskas, a. galvos ir ant ligas, ligas motės, neregularizskumą, kraują tekėjimą, baltąjį kraujingumą, palags sopulius, puklaidas, atsivėrusias votis, rožę, ligas, skaudėjimą kryžiaus, krutinę, reuralgiją, brouchitis, petogę, uždegimą smegenų, sutukimą, ligas, vėžį, dieglius, nugarkaulio, susilpnėjimą kojų, džiova pilvų, tify, odą, kirmėles ir

NIKRECIAMAS LIGAS abiejų k (gytas arba prigimtas) gydo tikrai o. Nereik gėdintis, tik gydytis, n. atnesza apverktinas pasei

už dyką! Dr-as Kallmerten'as apaszykit ligą, pa. klek metų ligonis, atsi skit gro. bliskį jo plaukų nuo galvos ir už. ženklią, tai tuoj gausit at. ar galima ligą išgydyt, ir klek. vaistai. Galima raszyt lenkisz. glizskai ir vokiszskai. Adresas:

F. J. KALLMERTEN,
TOLEDO, O

NEW POINT HOTEL

J. A. Kohlenberger, P. op.
333 - 339 Trumbull str.
Elizabethport, N. Y.
Telefonas 665.

M. Brepper,

230 2-nd str. cor. Pine str.
ELIZABETH, N. J.
Užpezėtyta ir Retail
VYNAS ir LIKIERIAI
— labai pigiai —

Visokiu schnapsu ir Brandies. Čy-stas ruginis schnapsas 150 už galoną. Puiki Brandy 150. Džinė, arakas kimelis ir biteris po 150. Visokis vynas nuo 125 ir daugiau už galoną.

Taipogi pas jį puiki užėiga dėl pavieniu ir szejminu į Entrance nuo Pine str. Rodyjame visiems pirkt pas jį gerymus ant Kalėdu. Orde-rius kožnam dastato į namus už dyką. NEUŽMIRSZKIT!

Pirmos kliasos Hotelis UŽLAIKO SCRANTON'E P. LIPAVICZIA.

Geriausia užėiga ir rodos vieta dėl lie-avių. Pirmos kliasos visoki gėrymao cigarai. Laivakortes taipogi pardu ant geriausių linijų.

Nepamirszkite, jog Hotelis
Petro Lipavicziaus,
po No. 1837 N. Main Ave.

VAIKU apatines drapanos

kiekviena motina, norinti gauti geru apatiniu drabužių savo vaikam teateina pas mumis. Pas mus galite gauti geresnį tavorą, kaip kitur labai pigiai.

Sztai kelios cienios del pertikrinimo 7 TUZ. MARSZKINIU IR KELNIU

Tas kas kasztuoja 25c. dabar 12c.
pas mumis galit gaut už 12c.
Marszkiniai saizo 28 iki 34.
Kelnes saizo 26 iki 32.

VAIKU LINIAI MARSZ- KINIAI

labai gerai, dailiai, ir drutai pada-ryti su apikakle ir be..... 25c.

F. J. Vogel, 136 FIRST STR.

E. Hummel.

Pigus Forniczių sztoras, Grabo-rius & Speciality.
Sunbury str. Bow 4th str.
Minersville, Pa.

S. Mack,

laiko

Agenturą siuntimo pinigų į visas dalis svieto ir parduoda szipkortes ant visų linijų. Taip-gi parduodu lotus ir stubas ant iszmokesczių ir už cash.

212—214 First str.

ELIZABETH, N. J.

Telefonas 576

T r a j a n k a.

Ar nori geros Trajanko? Jeigu taip, tai pirk LEWIS'O LIETUVISZKA TRAJANKA, susidedancią iš czystų žolių ir szaknų, dailiuose blekiniuose baksukuose sudėtą, 50 c. baksukas. Ne kurie lietuviszki sztornykai laiko, arba, jeigu nelaiko mes prisiųsim po apturėji mui pirma užmokeszio.

Gal tau plaukai slenka arba nori dik-tus p'aukus turėt? Jei taip, tai raszyk pas mus, o gausi rodą, kaip įgyti, A-gentų reikalaujam visur. Adresas.

P. W. BIERSTEIN & Co.

107 S. Main St. Shenandoah, Pa.

!!! K N Y G U !!!

Lietuviszkas knigas parduodu kopigiausa. Užprasiant jų katalogą reik įdėti į gromatą markę už 5 c. popieriniai pinigai siuncziasi registravotoj gromatoj. Adresas:

W. KALVAITIS,
TILSIT, Ostpr. Germany.

TEVYNES SARGAS.

Mėnesinis iliustruotas laikraštis. Treti metai stovi ant sargybos Lie-tuvių tautos: szviesos, tikybos ir kalbos.

Gaunamas Scranton'e Pa. 1423 Main Ave pas Rev. A. Kaupą už 1 dolerį.

Pernyksztis ir užpernyszkasztis po ½ dolerio.

Gerkit K a i e r C o ' s

„Anthracite“ alu.
varantuota tikrai czystas.

NAUJAS S ALIUNAS.

K. Atkoczaitis

nupirko saliuoną nuo M. Grabauc-ko ir užlaiko jį kogeriausiai.

Alutį pargabenu net iš Prusų tikrą Bavarską, sznapsą iš Masko-lijos, o cigarus iš paczios Turki-jos. Ateik paragaut, o pamatysi. Palei strytkarių dypą,
Minersville, Pa.

Mus American koni-niszskai paausuoti dziegoreliai yra ger-iausi už pinigus.

Paduokite mums savo va-rda ir antrasza, o mes pri-siūsime per ekspresą C. O. D. dziegoreli už \$3.50 su privilegija isztirimo pirm-negu mokesite viena cen-tą. Yra tai pulkus 14 kar. paausuoti garu uszuka-mi ir garu varomi laikro-dellai vyriszki ir moterisz-ki. Gvarantuoti už gera laikyma czeso, nepraszzi-

au už \$35.00 dziegorius. Jei patiks užmokek ek-spresmonui \$3.50 ir kasztus ekspreso, o dziegore-lis tavo. Mes siuc-iame drauge ir paliudijima, jog musų daigtus galima gražyt per metus jei ne-patiks. Jei pirkš 6 gausi viena už dyka. Adresas

THE DIAMOND JEWELRY CO.
225 Dearborn st. Chicago, Ill.

Vienatine Lietuviszka gyduolin kumpanija.

Mes taisome visokias gyduoles nuo visokių ligų. Musų zoklodas lyginasi su garsiausiomis szpito-lėmis ir krautuvėmis Senitarnoms Maskvoj, Warszavoj, Pragoj, Dor-pate, Viedniuj ir kitur. Pamegik, o apturėsi pagelbą nuo savo seno jau 22 praktikavojusio profeso-riaus. Visas gromatas ir kores-pondencijas užlaikome sekretnai. Mėgyk raszyt sziaudien, nes ryt gal but pervėtu.

Jeigu nori atsipratyt nuo gery-mo degtinės arba rukymo cigarų ar pypkės arpapirosus, kas kenkia krutinei ir plaučiam, raszyk pas mus, o m tavę išgydysime. Ant atsakymo siųsk už 2 c. markę. Vi-sos gromatos reikia adresuoti:

Dr. W. F. Sleadmonas,
arba W. K. Szemborskis,
641 St. Clair str. Cleveland, Ohio.

Kreauczius!

Dar tik užsidėjau kriauczių szapą ir dirbu visokius drabužius; tavo-rus pargabenu net iš seno kontro, o puikus kriauczius Adomas Ki-ezas pasiuva taip puikiai, kad siu-tai ar overkocziui stovi kaip nulie-ti, o suvis pigiai, jeigu nevierijat tai ateiki pažinrēt.

I. RICE,

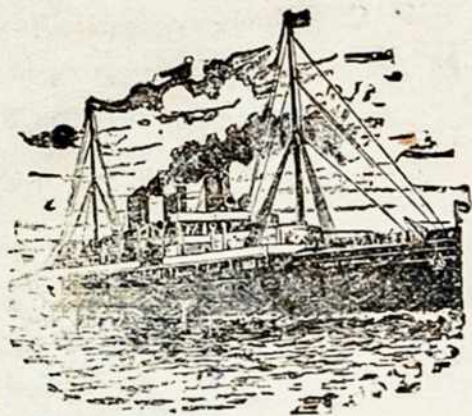
Tuojaus prie People Depot,
Minersville, Pa.
Laikau taipgi Wholesale Liquor Store ir dastatau į saliuonus alų, orterį ir t. t.

Banka Bischoffo

uždėta 1848 metu
ame Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, priesai Cita Hill te
New-Yorke

Siuncziamė pinigų visas dalis svieta pigel, saugel ir greitai

Laivas

druoziauses.

1. duodame Szipkortes (laivakortes) ant greicz
arvų i krajų važiuojantiems ir iszsiuncziamė szipkorte
dėl atvažiavimo isz krajaus i Amerika,
Bankoje savo visados laikome daugybė pi-
ningu del iszmainymo, kaip tai:
Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos gulden

Dėlei artesnės žinios raszyk i

Bischoffs Banking House

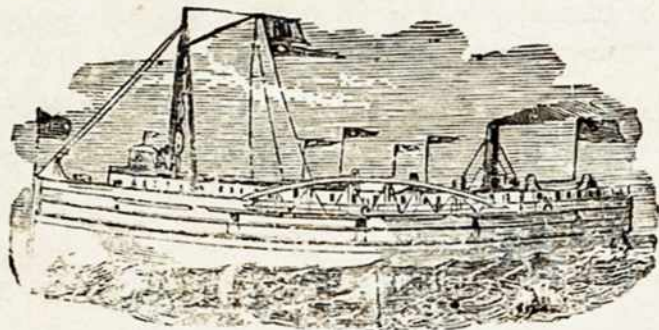
2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynai.

Antanas A. Jocis.

Office 1312 Filbert str. Privatiszkas gyvenimas 420 South Broad str.
Philadelphia, Pa.

Užsiima visokiomis civilnomis ir kriminaliszkomis provomis visuose
suduose. Provos už sužeidimą priesz kompanijas pajima varyti už dyką
ir visuose miestuose. Parupina ukėsizskas citizenship] popieras ir
„Charters“ del draugyszių ir kliubų. Iszdaro visokius dokumentus, pa-
raszo aplikacijas arba praszumus ir gromatas. Dalias, skolas at-
jieszko parduoda ir iszrandavoje namus, sztorus farmas ir isz renka ran-
das. Intraukia i apsaugojimo kompanijas nuo ugnies irgyvasties [fire and
life insurance.)

Taipogi parduoda laiva kortes ant geriausų laivų ir iszsiunczia
pinigus i visas svieta dalis greitai ir pigiai..

Vincentas Domapski

REAL ESTATE BROKER

1023 N. 2nd Str. Philadelphia Pa.

turi geriausią agentūrą, pardavinėja ivakortes, apsau-
goja nuo ugnies ir maino pinigų ir siunczia i Seną tėvynę,
perka ir parduoda namu ir visokius reikalus atlieka kuotei-
ringiausiai.

Nori siųsti kam laivakortę? Nori pinigų iszmainyti?
apsaugoti nuo ugnies ir insziuryti baznyčią, namus, daigtus?
Nori padaryti rejentaliszkus rasztus? Norite nusipirkti ge-
riausius lotus Philadelphijoje ir Camdene? O gal nori
sukalektavoti randą? ar pinigų pasiskoliti? Tai eik pas

V. Domanski

gerai pasidžiaugsi, jog suradai gengą ir iszmingą zmo-
gu TIK NEPAMIRSKZ :

2548 Richmond str. Philadelphia, Pa.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszko's Pare-
dos už rupestingą, tei-
singą ir artistiszką isz-
dirbimą.

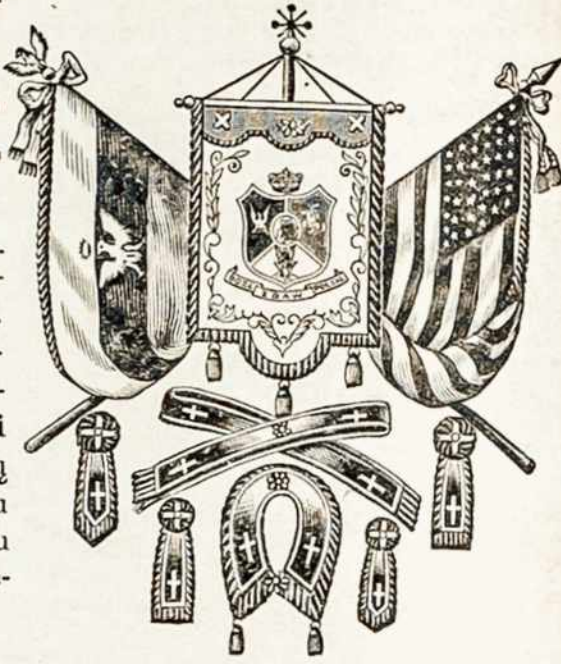

**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZAL-
KINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikszi guo-
dotiniems Kunigams ir guodotin.
Draugystėms, kad asz dirbu wi-
sus augszciaus paminėtus daigtus
Pigiausei, Teisingiausei
ir Geriausei, nes per 30 metų
užiimdamą iszdirbimais įgijau
geriausę praktiką ir dėl to galiu
viską padirbt pigiau ir geriau ne-
gu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

W. A. Walsh Jr.

Užlaiko visokius geležinius iszdar-
bius, Garinius peczius, blekias.

Taiso visokių kainu peczius ir gro-
tas. Laiko visokius įrankius dēlei
budavojimo, vinis, spynas etc., ir
forniczius i stubas.

218 & 220 Second str.

Gyvena: 330 Franklin str.

Elizabeth, N. J.

Vietinis Telef 217 B.

Greitai paklauso ir patarnauja visiem.

Lietuviszkas salionas

M. Wideikos,

65 Broadway Elizabeth, N. J.

Tai vaikine kur smagu užeit! Gerimai
visi kopuikiaus, o zmozus geras, meilus
Nuveik, o pamatisi!

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —

BARNSTON Tea Co

6 BARCLEY STR.

New York'e.

Importuoja ie viso-
kias arbatas, kava ir
vyna.

Centennial House

Užlaiko puiku alu, sznapsą ir cigarus
E. MASCOT prop.

314 Second str. Elizabethport, N. J.
Agentas Californijos vynu. San Fran-
cisco — New York.

A. MARSCHALL & Co.

Neil Cavan

CAFE

186 First str. Elizabeth, N. J.

John Clark

Puikiausias alus, sznapsas, vy-
nas ir szviežias elis.

232 First str. Cor. Pine str.
Elizabeth, N. J.

Central Hotel

327—329 Trumbull str. Elizabethport,
N. J. Palei Central dipa.

A. HOFF prop.

Parduoda sznapsą, viną, cigarus
ir puikiausią alų.

Stritkariai sustoja pas duris.

F. Szeszenowicz.

217 First str. Elizabeth, N. J.

Kur bėgi? Nugi i Felikso salioną. Ju-
žinai kad ten smagiausia laiką perleidi
ir atsigeri gardaus aluczio ir ezistos ru-
ginės artelkėlės.

B. Brody

Geriausias visam miesto bar-
beris. Kerpa plaukus, skuta barz-
das kuopuikiausiai.

171 First street

ELIZABETH, N. J.